

CATALUNYA RELIGIÓ

VERSIÓ EN PAPER | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 11 DE GENER DEL 2019 | Número 23

PÀG. 3 | JORDI LLISTERRI

Tarragona és molt important

PÀG. 5 | JOSEP MANUEL VALLEJO

La postveritat

PÀG. 12 | HOMENATGE A LLUÍS DUCH

El savi que feia la religió respectable

PÀG. 15 | COMPANYIA DE MARIA

Les escoles de Lestonnac
actualitzen model pastoral

PÀG. 17 | MIGRA STUDIUM

"El CIE continua obert i no sembla
que en un futur s'hagi de tancar"

PÀG. 20 | FORMACIÓ

El postgrau que uneix espiritualitat i natura
arriba també a la Vall de Núria

**M. Dolors Sitjes: "L'hospital és per a mi
una escola de teologia" | PÀG. 8**

PÒRTIC

Un monjo de reconegut i merescut prestigi en el món acadèmic per la seva reflexió antropològica, sobre allò que ens fa humans. Una religiosa que dedica la seva vida a les persones en el seu moment més dèbil, quan la malaltia o la mort ens qüestiona el sentit de la nostra humanitat. Dues vides aparentment allunyades però molt unides posant les persones al cor de la vida consagrada.

SUMARI

3 Panoràmica

Tarragona és molt important, per Jordi Llisterra
La Postveritat, per Fra Josep Manuel Vallejo

9-23 Actualitat

M. Dolors Sitjes: "L'hospital és per a mi una escola de teologia"
Barcelona homenatja Lluís Duch, el savi que feia la religió respectable
Les escoles de Lestonnac actualitzen model pastoral
"El CIE continua obert i no sembla que en un futur s'hagi de tancar"
El postgrau que uneix espiritualitat i natura arriba també a la Vall de Núria

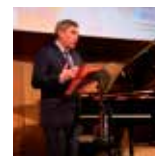
24 Recull de premsa

Islamofòbia - Sixena - L'exhumació de Franco - contra els abusos

25 Agenda

Videoart - postveritat - Panikkar i Bassas - Canvi climàtic

27 La setmana a les xarxes

Tarragona és molt important

Per Jordi Llisterra
a *Laeto Animo*

Ja em perdonaran perquè em repetiré. El mateix que vaig dir fa tres anys. Però amb la diferència que ja ha arribat una de les dates marcades. El 2019 ha de ser l'any del relleu de l'arquebisbe de Tarragona. El 8 de febrer **Jaume Pujol** compleix els 75 anys i ha de presentar la preceptiva renúncia, després de quinze anys d'arquebisbe metropolità i primat.

Però a més, aquesta jubilació obre la porta a una renovació de l'episcopat català a pocs anys vista. Al bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, li tocarà jubilar-se d'aquí a dos anys, el 2021. El mateix any en què hauria de finalitzar el mandat de cardenal **Joan Josep Omella** a Barcelona, tot i que si no hi ha un gir copernicà al Vaticà és previsible que

s'allargui un parell d'anys. El 2022, li toca al bisbe de Sant Feliu, **Agustí Cortés**. El 2023, a **Salvador Giménez** de Lleida. I el 2024 a l'arquebisbe **Joan-Enric Vives**, bisbe d'Urgell (i copríncep d'Andorra, un relleu d'alta complexitat i que té un calendari propi).

A cinc anys vista, abans que s'acabi la Sagrada Família, cal esperar el relleu en sis de deu bisbats catalans, i algun més si hi ha un trasllat d'una diòcesi a una altra.

Dèiem fa tres anys que estadísticament parlant el proper arquebisbe de Barcelona hauria de ser **Josep Àngel Sáiz**, o **Romà Casanova** o **Enrique Benavent**. I, sinó, que ho serien de Tarragona. Són els tres bisbes de Catalunya que quan arriben aquests

canvis tenen l'edat i la trajectòria habitual per accedir a les dues capitals eclesiàstiques catalanes, amb uns deu o quinze anys de mandat per davant. Per circumstàncies, potser Benavent és el més candidat.

El que ha canviat respecte fa tres anys és que ara afortunadament hi ha dos bisbes auxiliars més, **Sergi Gordo** i **Toni Vadell**, que seran un bon planter per als futurs nomenaments episcopals. Però en principi, són candidats per un recorregut posterior. Tot i que els camins dels nomenaments episcopals són inescrutables. Juntament amb la incògnita del bisbe **Xavier Novell** i el mateix futur de la petita diòcesi de Solsona i el perfectible mapa eclesiàstic de les terres de ponent.

No anem doncs tan lluny. Ara toca el relleu de Tarragona. Tothom diu que és molt important. Primer, per la pròpia diòcesi, òbviament. Segon, per la primacia sobre la bona part dels bisbats catalans, que amb l'ordenament canònic actual avui és més simbòlica que efectiva però significativa. I, tercer, per

la presidència de la Conferència Episcopal Tarraconense, l'organisme que agrupa els deu bisbats amb seu a Catalunya.

Eclesiàsticament, Tarragona sempre ha estat un contrapès a Barcelona. En determinats moments això ha comportat friccions entre els dos arquebisbes. Però també ha permès fer equilibris d'aquells que només sap fer l'Església. I el que potser no deia l'arquebisbe de Barcelona, ho podia dir el de Tarragona, i al revés.

Però encara més rellevant. Tot i que cada bisbe és l'amo a casa seva, pel treball conjunt dels bisbats catalans és determinant el tríode que formen el president de la Conferència Episcopal Tarraconense, l'arquebisbe de Tarragona; el vicepresident, l'arquebisbe de Barcelona; i el secretari, actualment, l'arquebisbe Vives. L'aterratge d'Omella a Catalunya no hauria estat igual sense l'acompanyament de Pujol i Vives.

Per això Tarragona és molt important. Perquè marca el perfil -o l'absència de perfil-

de l'Església a Catalunya. Sobretot si el perfil a la resta de diòcesis és més desdibuixat. Només canviant Tarragona, avui es pot capgirar el perfil propi de l'Església a Catalunya.

No farem prediccions episcopals condemnades al fracàs. Les deixem pel cardenal Omella, que seu a la taula de la plenària de la Congregació per als Bisbes on es couen aquests nomenaments. Però les prediccions que han començat a circular no anuncien res de bo. Excepte si es vol que l'episcopat a Catalunya s'assembli cada vegada menys a l'Església a Catalunya. I si necessitem tornar a explicar què volia dir allò de volem bisbes catalans, que mai no ha estat un tema de raça o de color de la pell o de lloc de naixement, sinó de coneixement i estima de la realitat i la tradició eclesial que s'ha de pasturar. I més, quan parlem de l'arquebisbe de Tarragona, que és molt important.

La Postveritat (En ocasió d'una conferència de J. García del Muro)

Per Fra Josep Manuel Vallejo
a Catalunya Franciscana

El professor **García del Muro** és doctor en Filosofia i ensenya Ètica i Història de la Filosofia Medieval a la Facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull. És un home de formació clàssica, forjat en la Metafísica, però molt interessat per la problemàtica de la nostra cultura actual. Ha publicat estudis sobre el consumisme, sobre l'alienació de la cultura contemporània i l'abandó dels grans valors ètics per la vida fàcil i còmoda.

Aquest any ha publicat un llibre sobre la Postveritat: *Good Bye, Veritat. Una aproximació a la Postveritat*, Pagès Editors 2018, del que ens va parlar **en una conferència a Pompeia** (novembre 2018).

D'entrada, el professor G. del Muro ens va dir que el concepte clàssic de veritat, com

a adequació del discurs a la realitat, està en crisi des de la segona meitat del segle XX: "Creure massa en la veritat ens ha portat al dogmatisme i als totalitarismes. Per tant, per reduir la violència s'ha de diluir la noció de veritat", aquest és un dels principis del pensament feble de l'anomenada Postmodernitat.

¿Quin serà doncs ara el criteri de veritat? Doncs, un criteri intern: la subjectivitat. Veritat serà tot allò que jo vull que sigui veritat.

Tal com deia el professor **Carles Llinàs** [1] a la presentació del llibre [2], no és que la postveritat s'identifiqui amb la mentida, qui menteix accepta l'existència de la veritat, sinó que la postveritat postula la no

existència de la veritat, cosa que **Nietzsche** ja va avançar fa temps: “Ja no hi ha fets, sinó sols interpretacions”.

Actualment no ens interessa la veritat, sols valorem l'opinió i l'emoció, i preferim una explicació falsa que cap explicació. Al segle XXI vivim amb una credulitat sorprenent. I aquesta alienació i capacitat de manipulació és aprofitada per la política que s'ha contaminat amb el món fictici de la publicitat: més que presentar fets pretenen encomanar emocions i entabanar amb la retòrica. És la nova sofística [3].

El professor del Muro insistia en el “criteri tribal” per acceptar una afirmació, és a dir: “Que ho diuen els meus” o que “ho diu el meu líder”, amb l'agreujant actual que Google o les xarxes m'envien la informació ja seleccionada perquè m'agradi o m'interessi, amb la qual cosa la nostra visió cada vegada és més pobra i tendim a fer dels nostres grups compartiments estancs, illes que no es comuniquen, la qual cosa fa que no coneguem els qui no són “dels nostres”, amb el consegüent perill per a la convivència i la democràcia.

Quan connectes a Facebook el que t'apareix a la pantalla és allò que l'algoritme diu que has de veure. Ell “sap” les coses que més t'interessen. Els algoritmes no són de domini públic. Pertanyen a empreses privades i responen, evidentment, als seus interessos comercials particulars.

La directora de *The Guardian* afirmava que “la versió del món que ens trobem cada dia en el nostre entorn personal ha estat invisiblement seleccionada per reforçar les nostres creences preexistents”.

Citant el llibre de **Jaron Lanier** *Contra el rebaño digital* [4], l'autor diu que per conèixer una societat cal resseguir el rastre del diner que marcarà les prioritats i on hi ha els veritables interessos. Si el diner acaba en Google o Facebook vol dir que aquesta societat està més interessada en la manipulació que en la veritat (p. 61).

Sembla com si els pensadors que han promogut la cultura de la postveritat no s'adonessin que sense veritat no hi ha manera d'apuntalar cap principi moral de validesa universal (p. 77).

Un cop clausurat el concepte de veritat (**Rorty** i els postmoderns [5]), mai no es podrà justificar que certs valors morals són preferibles a altres. El professor G. del Muro acusa a aquests autors d'incoherència quan encara conserven restes de legitimitat moral moderna per condemnar el racisme, la intolerància, el masclisme o la tortura (p. 78). ¿Per què haurien de ser preferibles aquests valors als seus contraris? És el que deia un dels joves de la Banlieue parisenca que cremava autobusos; quan un periodista li preguntà per què ho feia, la resposta va ser: “¿I per què no?”

La manera com estem servint-nos d'internet afavoreix el no-pensament. Es delega el pensament en la tecnologia, es guanya temps i comoditat, però es perd el més important.

Des de la segona guerra mundial, llibertat és igual a afebliment de les certeses, que ens portaria a la convivència pacífica. Però l'actitud d'abdicament intel·lectual ens porta a una altra mena de totalitarisme relativista tot i intentant fugir del suposat totalitarisme de la raó.

Si segons aquests autors tot és caos, no hi ha ordre, si no existeix l'objectivitat, un intent objectivador de la realitat és tan enganyós com qualsevol altre. Per tant, tot val. I que a ningú se li acudeixi anteposar el seu al teu.

El resum d'aquest panorama tan desolador serà que: "Veritat és tot allò que ets capaç de defensar amb èxit". És qüestió de poder i de mitjans de difusió. A la qual cosa l'autor oposarà com a antídote, al final del llibre, la frase

d'**Hannah Arendt**: "La llibertat d'opinió és una farsa si hom no garanteix la informació objectiva i no accepta els fets mateixos..."

[1] Professor de Lògica i Filosofia del Llenguatge de la Facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull, col·lega i amic de l'autor.

[2] A la llibreria Alibri amb la participació de Xavier Antich, Carles Llinàs, Andreu Grau i Eulàlia Pagès de l'editorial Pagès, el 26/09/2018.

[3] Els sofistes eren filòsofs grecs que en lloc de cercar la veritat, pretenien convèncer amb el discurs, segons els seus interessos.

[4] Editorial Debate, 2011.

[5] Richard Rorty, autor de *Objetividad, relativismo y verdad*, junt amb Gianni Vattimo, autor de *Adiós a la verdad*, entre altres, són capdavaners del pensament postmodern.

M. Dolors Sitjes: “L’hospital és per a mi una escola de teologia”

La il·lusió per fer-se ‘hermana’ i anar a missions a la **M. Dolors Sitjes** li va venir de ben petita. Ara bé, l’enamorament de Jesús i el gust per la vida religiosa no va arribar fins als trenta anys, anys més tard d’haver dit sí a fer-se germana vedruna. Aquesta vocació incipient, combinada amb el desig de

ser infermera, ha fet que la M. Dolors porti més de quaranta anys dedicant cos i ànima a l’hospital de Granollers, on actualment forma part del Servei d’Acompanyament Espiritual i Religiós. Fins allà ens hem desplaçat per parlar amb aquesta vedruna, un altre dels testimonis de la ‘Sèrie dels ex’.

Un exemple més de religioses i religiosos que sempre estan disponibles.

Filla d’Arbúcies, la M. Dolors Sitjes té 68 anys. Filla de família religiosa amb un pare que havia estudiat per ser claretià, amb només dos anys ja va entrar a l’escola Vedruna del poble, que en aquella època duia el nom de Germanes Carmelites de la Caritat. “Des de petita tenia vocació, recordo que ja deia que volia ser ‘hermana’”, ens explica. A Arbúcies hi havia un hospital que portaven les Germanes de la Santa Creu i també anava a veure-les perquè a casa tenien granja i els hi portaven pollastres, ous, i el que necessitessin. “A l’hospital també deia que volia ser ‘hermana’ i elles em deien que em fes de les seves”. No, seré de les que vaig a escola, responia la M. Dolors.

Amb dotze anys va a Palafrugell, a l’aspirantat. “Els meus pares a casa sempre deien que estaven contents que jo volgués ser ‘hermana’ però que no ho fes per donar-los un gust sinó que ho pensés bé”. Continua el seu procés fins que als quinze anys coneix un noi que li agrada. Va dir a casa que ja no volia seguir a Palafrugell, fins a les vacances de Nadal que torna per va-

cances i decideix que la vocació religiosa és més forta. Entra així al noviciat, amb 17 anys, a Caldes de Malavella. S'hi està dos anys i mig fins a fer la professió temporal, els primers vots, i l'envien cap a Granollers.

“Sempre dic que el que em va portar a la vocació va ser la il·lusió per ser germana i sobretot la il·lusió de poder anar a missions, però el que és la vida religiosa i el compromís el vaig descobrir més tard, enamorar-me plenament de Jesús va ser als trenta anys”. Era fins aleshores un amor teòric però a partir de llavors ja va ser “un trobament amb Jesús”.

La vocació d'infermera

Comença a estudiar infermeria a Barcelona, a l'Hospital Militar, que portaven les germanes paüles. Hi anava a la tarda i al matí treballava a l'hospital de Granollers. Eren els anys setanta, una època en què la comunitat vedruna s'ocupava plenament de l'hospital. “Érem setze aleshores, unes treballàvem al matí i unes altres a la tarda”. L'hospital comptava amb les germanes i amb una trentena de noies més que feien de cambres i d'auxiliars. L'hospital era molt petit i ja tenia un concert amb la seguretat social.

L'any 1978 ofereixen a la M. Dolors estar a la direcció d'Infermeria amb una altra germana. Ho accepta durant uns anys fins que l'hospital creix molt i les treballadores socials expliciten que manca algú per portar el servei d'acompanyament espiritual i religiós. La M. Dolors va veure l'oportunitat, era una feina pensada per a ella. “Vaig decidir fer uns estudis específics a Itàlia, durant dos anys, l'any 1994”. Ja havia fet amb els camils cursos de relació d'ajuda o seminaris, aquí, tot per lliure. Però a Itàlia ja va ser molt intens i reglat. “Quan vaig tornar a l'hospital em vaig incorporar al Servei d'Acompanyament Espiritual i Religiós”.

En aquest servei també hi són els pares franciscans que fan l'acció sacramental i visiten els malalts, i una altra germana, la **Pilar**, que fa equip amb la M. Dolors. “Bàsicament el que fem molt és acompanyar els malalts i usuaris de pal·liatius i després a les plantes si et criden per parlar o per visitar-los”.

Els càrrecs a la congregació

Paral·lelament a tot això, del 1988 al 1994, va formar part de l'Equip Provincial. En aquells moments no estaven unificades

per zones, com ara, i es responsabilitzaven de la província de Girona que aleshores comptava amb una trentena de comunitats. L'any 2000 fins al 2009 la M. Dolors Sitjes és nomenada provincial de Girona. “Nou anys de feina intensa”.

Els dos primers anys compaginava la feina a l'hospital i ser provincial, però a mesura que anava incorporant-se a la dinàmica de govern va veure que no podia fer-ho tot i al tercer any va haver de deixar l'hospital. “Quan vaig acabar el 2009 vaig descansar sense càrrecs de congregació durant tres anys”, continuant la feina a l'hospital, com sempre. Fins al 2012 i fins fa pocs mesos al 2018, que ha estat delegada de zona de Catalunya. “Sis anys en què ha estat una feina molt diferent a la feina de provincial de Girona. Ha estat més intens i cansat, el fet de ser zona fa que el contacte amb la General i el Govern hagi de ser molt continu”.

Els anys que va estar de provincial a Girona residia a Caldes de Malavella, però ara que ha estat delegada de zona ha viscut a Granollers. Quan li diem que no ha tingut massa descans després de deixar el càrrec perquè es va incorporar immediatament

de nou a l'hospital ens confessa que per a ella "el treball a l'hospital és un descans, és apassionant".

"És una feina que esgota emocionalment, sí, però per a mi ha estat un descans". Ara que he tornat "se sent alleujada". A la comunitat de Granollers són ara set germanes. Tres fan voluntariat a l'hospital, "estant al Punt d'Informació", per exemple.

I és que el que sempre ha tingut la comunitat com a objectiu "és la humanització de l'hospital".

Joaquima de Vedruna va començar en el camp de la sanitat a Granollers, i després com que les germanes que estaven a l'hospital no podien alimentar-se van començar a posar una escola per educar nens i nenes. La particularitat és que els hospitals mai

han estat de la congregació, les germanes sempre han treballat amb fundacions i quan ha calgut deixar-ho no ha significat la fi dels projectes.

Quan la M. Dolors fa balanç dels anys com a delegada de zona i com a provincial de Girona reconeix que el gran regal, tot i ser molta feina, "ha estat conèixer totes les germanes i comunitats de Catalunya, i sobretot poder compartir a nivell de cor".

Plenament lliure dins les Vedruna

I és des del cor que la M. Dolors fa tot el que fa. "El compromís amb Jesús i l'Evangelí ha estat gràcies a la vida religiosa". Afirma que s'ha sentit sempre "molt respectada a la congregació i molt lliure", i que s'ha pogut dedicar a allò que per tarannà era més pròpiament del seu estil. Una de les seves missions, explica, "és encarnar aquest Jesús de l'Evangelí, i que quan la gent es relacioni amb tu ho noti".

La seva feina a l'hospital no és fàcil, tot i que cap en un hospital ho és. A cada habitació de l'hospital, darrere la porta, s'informa tothom de l'existència d'un Servei d'Acompanyament Espiritual i Religiós. "Actualment

els sacraments es demanen poc, en canvi l'acompanyament a gent que està patint i necessita parlar sí que es demana força”.

A pal·liatius compten també amb psicòlogues; però quan algun malalt o la seva família plantegen dubtes més existencials qui actua és el Servei d'Acompanyament. Abans entraven a cada habitació lliurement i parlaven amb tothom, ara cal que el pacient ho demani o que ho plantegin les infermeres. “A pal·liatius vaig a totes les habitacions perquè quan un malalt ingressa el metge informa la família de l'equip que som i que passarem a veure'ls”.

Quan entra a l'habitació, encara que ja estiguin informats, la M. Dolors es presenta, “els dic el meu nom, els dic la meva professió, infermera, i després afegeixo que a la meva vida personal soc entre cometes monja”. No és monja, és religiosa, però aquest concepte “encara no s'entén”. De vegades parlen si el malalt ho necessita o només els passa a dir bon dia o bona tarda.

“Hi ha qui comença amb converses profundes i d'altres que necessiten parlar d'on són o d'on han viscut”. Més que parlar molt

el que fa, afirma Sitjes, “és provocar que la gent parli i evoqui tot el que porta dins seu”. De vegades fa més treball amb els familiars i acompanyants que amb els malalts ja que alguns arriben apurats ja a planta i estan sedats per evitar cap dolor.

“Hi dolors d'angoixa que a mesura que els poden evocar va marxant el dolor físic”, reconeix. Veu que molta gent fa un recorregut de la seva vida quan parla, gent que de vegades li demana resar alguna pregària d'infància, o que li demanen que els llegeixi algun salm. “He descobert a pal·liatius persones que m'han explicat potser coses que a les seves famílies mai no han gosat dir”.

L'hospital, una escola de teologia

Aquesta continua feina amb la mort i el dolor ha fet que la M. Dolors hagi hagut d'aprendre a crear-se les seves proteccions. “Els primers anys que feia l'acompanyament recordo que m'afectava moltíssim la mort de la gent. Ara també, evidentment, però he trobat eines per saber gestionar-ho”. Si algun dia han viscut dues o tres morts dramàtiques, de gent jove amb canalla petita, i es nota molt afectada ve al despatx, fa altra feina i intenta no pensar-hi massa. “Ja

no dic a ningú ‘demà tornaré’, prefereixo dir ‘fins que ens tornem a veure’, perquè em trobava desbordada fent visites set dies a la setmana, matí i tarda, no podia descansar mentalment i cuidar-me”.

Però té clar que aquesta força interior que té dins seu “és Déu qui li dona”. Els diàlegs amb les persones sempre els intenta vincular amb l'Evangelí. Afirma que Déu forma part de la seva vida i que no el separa. “L'hospital és una escola de teologia per a mi”, explica. “Recordo una senyora que tenia a l'hospital un fill que es moria de VIH. Portava un àlbum ple d'estampes de la Mare de Déu. Era exemple de religiositat popular, però tenia potser més fe que molts teòlegs i erudits. Ja se li havien mort dos fills i aquest era el tercer, i li demanàvem que sortís de l'habitació perquè sempre estava al seu costat i necessitava també descansar. La seva resposta va ser: ‘La Verge va estar al peu de la creu acompanyant al seu fill fins a la mort; jo he d'acompanyar el meu fill fins que mori’”. “Això és teologia pura! Cada dia al matí, quan em llevo, intento dir-me ‘que avui la gent descobreixi el teu rostre a través meu’”.

Barcelona homenatja Lluís Duch, el savi que feia la religió respectable

Càlid homenatge a l'antropòleg **Lluís Duch**. Fins a setze veus van recordar aquest dimecres al vespre el monjo de Montserrat com a "savi que va emparaular el món". Amb aquest títol Fragmenta va publicar una obra d'homenatge pels seus 75 anys i aquest dimecres al vespre la sala Oriol Bohigas de l'Ateneu Barcelonès ha posat de nou paraules al llegat ètic i humanístic d'aquest benedictí.

Els parlaments van evocar estima i admiració personal i intel·lectual pel monjo de Montserrat. I també van expressar agraïment per haver rebut tant per part de Lluís Duch, així com la responsabilitat d'haver-ho de retornar a la societat. El periodista **Josep Puigbó** va conduir l'acte i **Jordi Jiménez Guirao**, ponent de la Secció de Filosofia de l'Ateneu Barcelonès, en va fer la presentació. Puigbó va recordar l'en-

trevista amb **en Lluís Duch**, al programa Savis de TV3, com "una de les converses més difícils de fer"; i va elogiar "la seva capacitat d'argumentar i de síntesi".

Persona erudita i humil

"Persona afable, carismàtica i d'una sorprenent humilitat", va apuntar **Víctor Obiols** recordant Duch. Aquest poeta i músic va demanar a l'Editorial Fragmenta la publicació de l'Opera Òmnia de Duch. L'obra del pensador suma més de cinquanta llibres i opuscles i més de tres-cents articles i col·laboracions en obres col·lectives.

L'editor d'aquest segell que ha publicat **diversos títols de Duch**, **Ignasi Moreta**, ha recollit la proposta. Moreta ha expressat la sorpresa de "com captiva un autor tan auster". Ha posat com a exemple la brevetat d'alguns textos, de vint i trenta pàgines. I ha

situat el valor d'aquest monjo de Montserrat en haver-se consagrat també a la reflexió: "És un model que dona respectabilitat a la religió". Moreta ha conclòs: "Se'ns ha mort algú que representa una forma molt particular d'entendre el sacerdoci i deixa un buit molt difícil d'omplir".

L'escriptor **Joan Carles Mèlich** ha recordat que "per a Lluís Duch l'imprescriptible cristià és l'ètica, no la moral". I que en aquesta diferència hi ha "una de les claus hermètiques per entendre el cristianisme". És a dir, "una religió que no només posa l'accent a la llei sinó en la història". I ha subratllat "l'ara i aquí" de la resposta cristiana, que té cura de l'altre. En aquest marc, ha recordat que "Duch subratllava la desobediència correcta", la del bon samarità.

L'actualitat de Déu

De com Duch defensava que no hi ha mística sense ètica també en va parlar Miquel Seguró, professor de filosofia a la URL. El doctor en filosofia de la UdG **Elies Ferrer**, autor d'una tesi sobre Lluís Duch, va referir-se a la "percepció del que és perifèric" com una constant d'aquest pensador. I

també va recordar com parlava, com a nucli central del seu missatge, sobre "la perenne actualitat de Déu".

El monjo **Manel Gasch** va parlar en tant que germà de Duch al monestir de Montserrat. "El pare Duch va viure la seva opció monàstica centrat en cercar Déu de veritat", va afirmar. I va guanyar-se la complicitat del públic afirmant que "Duch era persona de poques converses inútils; li havies de tocar la tecla de la conversa interessant, intel·lectual". També va assenyalat la seva intuïció quan va dir fa uns

anys que es preparava un escenari propici als populismes.

L'admiració pel mestre

Des de l'experiència de doctorand a la Facultat de Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona, **Susanna Arias** va ser alumna de Duch, va aportar emotivitat a l'acte. El va descriure com a "home extremadament generós i compromès" i en va destacar la manca de prejudicis i de vanitat i la seva "perenne curiositat" i humilitat. "Per a ell la religió era també potència crítica", va dir Arias.

També en l'àmbit universitari, el professor de teoria de la comunicació a la UAB, **Albert Chillón**, va expressar cap a aquest monjo amb qui ha compartit 22 anys d'amistat, el seu "enorme agraïment com a mestre". Ell va explicar com s'hi havia atansat, en una visita a Montserrat, des de l'admiraació: "Aquest savi que m'havia fascinat es va mostrar sincerament cordial i sensible".

La professora de filosofia a la URL **Anna Pagès** va recordar Duch des de la perspectiva de "la paraula en femení". I va encoratjar el públic, tal com ho faria el pensador, a resistir-se a una "llengua logocèntrica" per garantir la memòria i la transmissió: "Lluís Duch ens recorda la responsabilitat de tots

plegats d'iniciar una recuperació del llenguatge", va dir.

El filòsof Francesc Torralba va compartir "l'experiència d'orfandat" -d'Edith Stein sobre el seu mestre Edmund Husserl- que genera la mort del mestre. I va destacar que "Lluís Duch desenvolupa una antropologia de la complementarietat", i que ho fa des d'una "visió mediterrània", malgrat la influència del pensament alemany en la seva formació i trajectòria. Davant d'un "desig" que no és possible "sadollar", va dir, "Duch troba la plenitud en Déu".

I la catedràtica de filologia romànica a la UPF, Victoria Cirlot, que també va mantenir relació acadèmica amb Duch, va llegir un text escrit el mateix dia que **moria aquest pensador**, dissabte 10 de novembre.

Erudit amb mètode

El catedràtic de filologia grega a la UB **Jaume Pòrtulas** -coeditor amb Duch del *Diccionari de las mitologías* (Destino)- va subratllar la preocupació pel mètode i també "la severitat davant de corrents ideològics com l'agnosticisme" que mostrava el pensador.

L'acte també va comptar amb la intervenció de la directora del CCCB, Judit Carrera, que va apuntar "les idees força" que la institució que representa ha rebut de l'intel·lectual. Des de l'ambigüitat de la puresa, objecte d'una de les seves intervencions al CCCB, fins al fonament de l'educació per tal de garantir la transmissió dels valors.

La tasca ingent que Duch va desenvolupar com a traductor la va recollir el catedràtic d'estètica a la UPF **Amador Vega**. "Lluís Duch diu que la seva cristologia és Martí Luter", va recordar com a exemple de la seva heterodòxia. I del catàleg d'autors imprescindibles de l'intel·lectual homenatjat, va escollir el poeta austríac Rainer Maria Rilke. Els seus versos, va dir, són presents en tots els llibres de Duch. Vega va triar per al públic els que millor resumeixen el pensament del monjo benedictí homenatjat: "Benaaurats els qui creuen que, darrera de tots els llenguatges, hi ha l'inefable".

Les escoles de Lestonnac actualitzen model pastoral

Els equips de les escoles de Lestonnac - Companyia de Maria parlen sovint “d’allargar la mà”. Aquest lema informal, en llenguatge civil, es traduiria com la dinàmica col·laborativa de qui compta amb els altres i els ajuda sempre que pot. Però en termes d’Església significa practicar l’Evangeli. En el marc del nou projecte de renovació pedagògica, anomenat **Signa**, aquesta orde femenina dedicada a l’educació vol apuntalar també els seus pilars pastorals. La proposta afecta els processos d’evangelització, implica revisar el model pastoral i posar l’esforç en projectar “la bona notícia”.

“Volem fer el que feia **santa Joana**: deixar-nos impactar per la realitat econòmica, social i també eclesial”, explica **Joan Ortín**, responsable de l’àmbit d’educació de la fe de l’Equip de Titularitat de Lestonnac - Companyia de Maria. Ortín posa l’accent

de forma especial en la realitat d’Església. “Sentim que la crida és molt més gran”, diu al·ludint el moviment d’actualització, obertura i reforma impulsada pel papa Francesc.

Des de Lestonnac - Companyia de Maria se senten impel·lits per aquesta oportunitat i entenen que la resposta passa per una proposta integral de la fe. La línia de treball que han endegat passa per fer una relectura de l’evangelització als centres. Estan estudiant com treballar la proposta de fe de forma més integrada, lluny del model de compartiment estanc dels departaments de pastoral. “Això implica canvis d’estructura en els nostres centres”, diu Ortín per il·lustrar repercussions pràctiques.

“Volem anar molt a l’essència, tenir molt clar que la nostra existència i el nostre missatge com a centres educatius és la bona

notícia i l'Evangeli, que l'hem de donar a conèixer, acompanyar-la i celebrar-la". Amb quines implicacions? Ortín diu que les escoles han d'actualitzar el llenguatge, revisar quina imatge projecten. Però també cal dotar de recursos l'equip docent.

Una formació teològica bàsica

Com a exemple, el responsable de pastoral de Lestonnac explica que d'aquí a un mes i mig ofereixen un nou curs de Bíblia als professors: "Què suposa el llenguatge o com transmetem el missatge de Jesús" són qüestions que projecten com educar en la fe.

El pla de formació permanent del professorat inclourà formació teològica i religiosa.

Es revisaran inèrcies i rutines de l'animaació pastoral per reformular allò que grinyoli davant del **nou model de Signa**, que recorda la centralitat de la persona. L'esquema d'aquest projecte pedagògic -que presenta un triangle entre escola, família i educador, amb la persona al centre- es replica en l'àmbit pastoral. Es tracta d'educar els alumnes en la interioritat i en una "visió cosmopolita global", així com treballar el seu lideratge. I fer-ho sota un mateix paraigües, evitant que l'experiència de fe es visqui de forma parcel·lada.

De tot plegat n'estan parlant aquests dies amb els equips directius i de pastoral. La setmana vinent es reuneixen equips

directius per treballar aquests pilars; a posteriori, ho faran els equips de pastoral; i el proper 12 de febrer la proposta aterrarà amb el professorat de religió. "Amb aquesta proposta volem transmetre un missatge de transparència", diu Ortín. "Més que radicalitzar-nos, volem ser molt clars amb les famílies". Una línia que els diferencia d'altres centres concertats no religiosos, però que voldrien poder compartir amb la resta d'escoles cristianes.

“El CIE continua obert i no sembla que en un futur s’hagi de tancar”

L'any 2017 semblava que sí, que el Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca es tancava. Ho semblava després que l'Ajuntament de Barcelona **donés** un termini màxim de dos mesos a Interior per precintat el Centre, sota amenaça de portar el cas fins a l'Audiència Nacional. Molt soroll per no res, dos anys més tard el CIE continua obert i sense cap previsió futura de tancament. La Fundació Migra Studium dels Jesuïtes convoca per cinquè any consecutiu una **vetlla de pregària** davant el Centre d'Internament d'Estrangers.

Fa cinc anys que es va iniciar la vetlla de pregària davant del CIE i encara uns quants més que la Fundació Migra Studium va començar les visites als interns. S'han convertit així en actor legítim per denunciar les constants vulneracions de drets que es duen a terme dins el CIE, i en molts casos també en l'únic referent de molts dels

migrants tancats dins el centre d'internament.

“Un intern em va dir l'altre dia que ell espera els dijous perquè per a ell el dijous surt el sol, venim nosaltres”, explica **Pilar Pavia**, religiosa del Sagrat Cor i voluntària del grup de visites al CIE. “Per alguns som l'únic referent que tenen”. S'imaginem creuar el seu país a peu fugint d'algun conflicte, arribar al Marroc, pujar en una pastera i acabar tancat en un Centre d'Internament d'Estrangers? Molts migrants arriben així al CIE de la Zona Franca, “alguns no saben ni on són”.

Pitjor que la presó

Molts ho confonen amb una presó tot i que les condicions són encara molt pitjors que en qualsevol presó catalana. Al CIE no hi ha activitats per fer, ni tallers, ni manualitats, ni gimnàs, res. Fins a seixanta dies

internats poden estar a l'Estat Espanyol, tot i que hi ha altres CIE a la Unió Europea que tenen fins a l'any i mig d'internament, com és el cas de Gran Bretanya. I és que els dies d'internament mínim als CIE els marca la Unió Europea, com a directiva, i són els països qui estableixen el màxim.

La **Pilar Pavia** porta un any formant part del grup de visites al CIE de la Zona Franca. Hi va començar agafant el relleu d'una altra germana de la congregació que visitava interns però que va marxar a viure a un altre lloc. El grup de visites de Migra Studium es reuneix una vegada al mes com a equip. Normalment visiten en parella i quan un ja porta algun temps visitant, la visita als interns ja passa a ser individual. La visita és fa una vegada per setmana i sol ser el mateix dia. Després de cada visita es fa un registre de tot plegat.

L'objectiu d'aquestes visites, explica Pavia, és doble. "Per una part hi ha l'objectiu d'acompanyar les persones que són allà dins i que ho demanen, perquè hi ha d'haver una petició per part de l'intern". Intenten saber com està la persona, quines

necessitats hi ha, quines vulneracions de drets es duen a terme, "perquè alguna o altra vulneració sempre es dona allà dins". El que no fan, remarca, és resoldre situacions jurídiques, "això ho fan els advocats". Sí poden empènyer alguna situació o inclús fer denúncies si veuen presència de menors, per exemple. "Però el nostre paper no és el dels advocats".

Un segon objectiu és donar visibilitat. I això ho fan per exemple amb la vetlla de pregària o amb l'informe que anualment presenten, coordinant-se amb altres CIE de l'Estat Espanyol. "Per fer visible que són uns centres que no haurien d'existir perquè de fet el 60% dels interns surten en llibertat".

El CIE, recorda Pavia, "continua obert i no sembla que en un futur s'hagi de tancar". Sí que es nota, diu, el canvi en les polítiques migratòries a nivell d'Estat en el tipus de presència d'interns dins el CIE. "Hi va haver una època en què hi havia molta gent subsahariana, ara pràcticament no n'hi ha". Alguns són expulsats en calent, com han sortit sovint casos a la premsa, però des del juny la Pilar afirma que ella no ha vist dins

el CIE cap subsaharià. Últimament vénen molts migrants provinents d'Argèlia i suposen que subsaharians potser van a altres CIE. "Quan surti l'informe ho sabrem".

Els últims dels últims

Si aconseguen veure un intern dues o tres vegades ja és molt, reconeix Pavia. I és únicament amb les visites continuades com poden arribar a conèixer la història vital de la gent. També amb alguns interns intenten ajudar-los a reflexionar sobre què passaria si els expulsen i pregunten sobretot què els espera al seu país. "Per alguns la situació al país d'origen és terrible, i per qui ja té família aquí l'objectiu és sortir en llibertat".

Pavia ens relata que una vegada parlant amb un dels policies del CIE els va explicar que s'havia donat la llibertat a un grup de subsaharians que ja feia 59 dies que estaven tancats. Van sortir i a les dues hores tornaven a estar asseguts a l'entrada del CIE de nou, demanant poder-hi tornar a entrar. "No sabien on anar, això evidentment és feina d'altres entitats indicar on poden anar, però al CIE tenien assegurat

menjar i dormir, imagineu la situació dels migrants al carrer”.

I per què visita la Pilar? Cada persona que visita els interns del CIE té les seves motivacions personals. “La meva motivació última és l’Evangeli i els seus valors d’acollida. Són els últims dels últims. Ells al cos-

tat d’algú que ja ha començat a tramitar l’asil estan molt pitjor, els sembla un luxe poder aconseguir la targeta vermella de l’asil”.

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

El postgrau que uneix espiritualitat i natura arriba també a la Vall de Núria

L'entorn del santuari marià de Núria, patrona del Pirineu català, serà l'escenari del quart curs d'especialització que proposa el Postgrau Significats i Valors Espirituals de la Natura de la Universitat de Girona. És la principal novetat d'una oferta formativa que arriba a la quarta edició i que enguany vol tastar l'alta muntanya.

Els tres cursos d'especialització restants se seguiran impartint com fins ara a tocar del centre geogràfic de Catalunya: a l'entorn del santuari del Miracle. En concret, a la Bassa d'Òria, a les capelles de la Desaparició i de Sant Gabriel, a la Creu de Constantí, a l'espai on fins ara hi havia el Roc de la Mare de Déu -objecte d'un **polèmic trasllat**-, a més dels camins de pelegrinatge propers.

En el cas de l'**estada a la Vall de Núria**, els participants s'allotjaran a l'Alberg del Pic de l'Àliga i podran descobrir les coves de

Sant Gil i de l'Amadeu, el Bosc de la Mare de Déu, la capella i font de Sant Gil, el Viacrucis monumental i també el camí dels pelegrins.

El **Postgrau Significats i Valors Espirituals de la Natura** comença el 15 de febrer i s'imparteix en quatre caps de setmana. Tot l'itinerari s'adreça a guies de natura, professionals de l'educació ambiental, professionals de la interpretació del patrimoni natural i cultural, gestors i responsables d'espais naturals protegits, responsables i monitors d'esplai, i professionals de la salut interessats en els efectes terapèutics de la natura, entre d'altres. Els interessats poden matricular-se també de manera independent a algun dels quatre cursos d'especialització que inclou el programa.

Entre l'equip docent hi ha **Josep Maria Mallarach** -director del postgrau-, que és

membre del comitè directiu de la Iniciativa d'Espais Patrimoni Mundial d'Interès Religiós, promoguda pel Centre de Patrimoni Mundial d'UNESCO; el geògraf **Josep Gordi** -coordinador-, especialitzat en boscos; també hi ha el monjo de Montserrat **Ramon Ribera-Mariné**; el filòsof **Jordi Pigem**; l'ambientòleg **Jordi Romero-Len-**

gua; el filòleg **Roger Canadell**; el psicòleg **Santi López-Villa**; la terapeuta **Xènia Ros**; el dissenyador, etnògraf i pedagog **Josep Mañà**; l'especialista en acompanyament espiritual **Audrey Barceló**; la biòloga i ambientòloga **Maria Pellicer**; l'especialista en gestió forestal **Raül Corominas** i el tècnic de muntanya **Ricard Fernández**.

Aquest és el primer curs universitari a Catalunya que aborda els significats i valors de la natura i té com a finalitat fer descobrir el perquè del compromís en aquest àmbit i què implica en l'ètica personal i col·lectiva.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Arriba la IX Mostra Audiovisual Josep Maixenchs de l'Escola Pia

Cita anual amb el cinema. El 23 de maig se celebra la Mostra Audiovisual Josep Maixenchs als Cinemes Girona, que enguany arriba a la novena edició. Des del mes de novembre, s'ha obert la convocatòria de presentació de curts, documentals, videoarts, spots o videojocs a concurs realitzats pels propis alumnes de Batxillerat i l'ESO de l'Escola Pia. Al mes d'abril, un jurat de professors especialitzats de les nostres escoles seleccionarà els 25 finalistes. Posteriorment, professionals del món audiovisual, publicitari, dels videojocs o del cinema valorarà aquests treballs i escollirà els guanyadors de cada categoria.

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La càtedra Pont i Gol amplia la reflexió pastoral a Catalunya

Primeres de jornades de reflexió pastoral de la Càtedra Arquebisbe Pont i Gol que han comptat amb la participació d'una trentena d'assistents. La trobada, celebrada a Montserrat, ha girat al voltant del text «L'Església catalana: present i futur», publicat en la mateixa revista de la càtedra, *Quaderns de Pastoral*, i amb anterioritat a les revistes *Documents d'Església* i *El bon pastor*. En paraules de mossèn Daniel Palau, director de la càtedra, l'objectiu és "articular una mens comunis pastoral que faciliti un discerniment pastoral, real i sinodal en les nostres realitats eclesials més directes".

CÀTEDRA PONT I GOL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Germandat de Poblet: "Crea un profund malestar la situació dels presos per decisions polítiques"

"Tornem a insistir en la necessitat del diàleg sincer i en l'abandonament de la via judicial per resoldre un conflicte polític de primer ordre, tal i com van dir els bisbes catalans en la seva declaració". Aquesta és la reflexió de l'editorial del darrer número de la revista de la Germandat de Poblet. Aquesta entitat, formada per laics i vinculada al monestir cistercenc de Poblet, descriu "un sentiment àmpliament compartit que depassa la normalitat social i crea un profund malestar és la situació dels presos per decisions polítiques, en reclusió sense judici des de fa molts mesos".

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Afers Religiosos atorga 250.000 euros en ajuts per a entitats i mitjans de comunicació

El 29 de desembre es va publicar les resolucions de subvencions per a actuacions destinades a fomentar la cultura religiosa en la societat catalana, promoure el diàleg interreligiós com a eina per a la convivència i difondre la realitat i l'actualitat religiosa. Responen a la convocatòria publicada al DOGC el 12 d'abril de 2018 a la qual es van presentar 47 sol·licituds. Finalment, s'han concedit subvencions a 38 projectes per un import total de 249.977,83€. El 45% d'aquesta suma, 112.621,62€, s'ha destinat a ajuts a mitjans de comunicació.

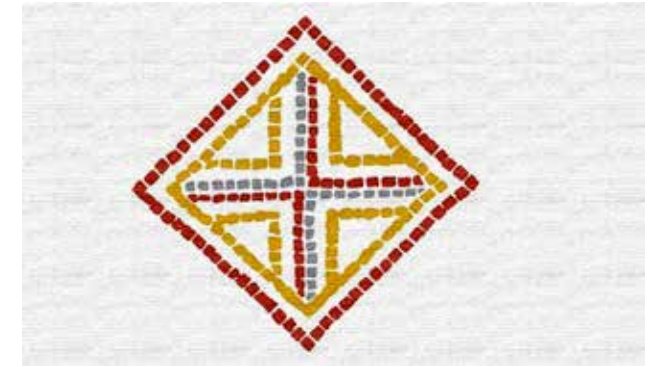
REDACCIÓ | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Salle ajuda als Reis d'Orient a arribar a tothom

Els alumnes de primer de Batxillerat de La Salle Bonanova han ajudat als Reis Mags per tal de garantir que els 8 infants que viuen al CRAE La Salle rebin els regals que volen. Com tots els nens per aquestes dates, els infants que viuen al CRAE La Salle escriuen les seves cartes cada any. Aquestes, a través dels patges, arriben als alumnes de primer de Batxillerat de La Salle Bonanova, que seleccionen els millors regals per als infants.

LA SALLE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Terrassa investiga un capellà jubilat per un presumpte delictes sexual

El bisbat de Terrassa ha publicat un comunicat per anunciar que ha iniciat un investigació per un presumpte delictes de caire sexual suposadament comès els anys 70 a França per un capellà actualment de la diòcesi de Terrassa. El bisbat explica que la Santa Seu ha encarregat al bisbat una "investigació per aclarir la versemblança dels fets, l'edat de la presumpta víctima, l'existència en el seu cas d'altres víctimes i la imputabilitat de l'acusat".

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Bots anònims propaguen la islamofòbia

Ds, 05/01/2019 | La Vanguardia

L'advocat de Sixena diu que recuperaran la taula del monestir que va sortir a subhasta a Balclis

Ds, 05/01/2019 | Ara

El Vaticà no es vol pronunciar sobre l'exhumació de Franco

Dl, 07/01/2019 | Ara

El Funicular de Sant Joan de Montserrat deixarà de funcionar dues setmanes

Dm, 08/01/2019 | Regió 7

El Papa qualifica els abusos a menors com "una de les plagues del nostre temps"

Dm, 08/01/2019 | El Nacional

Les Serventes de Maria, obligades a marxar de la ciutat

Dc, 09/01/2019 | Mataró audiovisual

Trobada de pastors per accions concretes contra els abusos

Dj, 10/01/2019 | Vatican News

Una escola religiosa tancada per falta d'alumnes reobrirà com a pública

DV, 11/01/2019 | Ara

Dilluns 14 de gener

- **Projectes de videoart a la classe de Religió.** Del 14 al 25 de febrer. De 15:30 a 17:30 h. ISCREB (Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona).
- **Concert de música ucraïnesa #ningú dormint al carrer.** 17 h. Organitza Asociación Ucraïana "Fuente". Parròquia de Santa Anna. Barcelona.
- **Baptisteris i reforma de la cúpula de Sant Andreu del Palomar al Seminari de Patrimoni Sacre, amb Andrea Longhi, Josep Baquer sj, Amparo Leche.** De 18 a 20 h. Auditori de la Fundació Joan Maragall. Barcelona.
- **De la postveritat a la postdemocràcia, per Robert Fishman, Neus Tomàs i Laura Aznar Llucià.** 19 h. Organitza Mans Unides, Càritas Barcelona, Justícia i Pau. Cristianisme i Justícia. Barcelona.
- **De la postveritat a la postdemocràcia.** Des del 14 de gener al dilluns 25 de març. De

- 19 a 20 h. Capella de Sant Ignasi a la seu dels Jesuïtes. Barcelona.
- **Presentació de "Present i futur de les tradicions espirituals".** 19 h. Organitza Coordinadora Catalana d'Entitats Budistes CCEB. Fundació Casa del Tibet. Barcelona.
 - **Raimon Panikkar, a cent anys del seu naixement, amb Antoni Bassas.** 20 h. Parròquia de Sant Ildefons. Barcelona.

Dimarts 15 de gener

- **El Sant Sopar de Leonardo amb Dolors Vidal.** 19 h. Organitza Manaies de Sant Daniel. Centre Cívic del Barri Vell. Girona.
- **Música, dansa i meditació sufí.** Del 15 de gener fins el 2 d'abril. 21 h. Institut d'Estudis Sufis. Barcelona.

Dimecres 16 de gener

- **Curs sobre Judaïsme, amb Moriah Ferrús.** Del 16 de gener al 27 de març. De 17:45 a 19:15 h.

- Arqueonet. Barcelona.
- **Agustí, fill de les llàgrimes.** 18 h. Organitza Secretariat Diocesà d'Ecumenisme i entitat interdenominacional Àgape. Ateneu Barcelonès. Barcelona. Stabat Mater de Pergolesi. 20 h. Auditori de Barcelona.
 - **Dansa contemplativa al monestir.** De 20 a 21 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
 - **El canvi climàtic.** 20 h. Organitza Moviment de Professionals Catòlics de Lleida. Teatre de l'Escorxador. Lleida.

Dijous 17 de gener

- **En el centre, Déu.** Del 17 de gener al 2 de març. Organitza Migra Studium. Cristianisme i Justícia. Barcelona.
- **Conferència sobre el beat Francesc Palau amb Gna. Lluïsa Ortega.** 18:15 h. Organitza Comunitat de germanes Carmelites Missioneres Teresianes a Tarragona i fidels del beat Pare Palau. Santuari

- de Nostra Senyora del Sagrat Cor (Església de Jesús Maria). Tarragona.
- **Posthumanisme, ecocidi i precariat.** 19 h. Organitza Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona.
 - **El pensament de Marià Corbí en la cultura actual per Maria Forteza.** 19 h. CERT. Barcelona. Modernitat i secularització, a Valls. 19:30 h. Sala d'actes de l'Institut d'Estudis Vallencs. Valls.
 - **"Viure amb altres religions" amb Lola López.** 19:30 h. Institut de recerca i Estudis Religiosos de Lleida.
 - **Conferència "Charles Péguy" amb Ignasi Mundet.** De 20 a 21 h. Caputxins de Pompeia. Barcelona.

Divendres 18 de gener

- **Pregària Profunda - Iniciació.** Del 17 al 20 de gener. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Jornada de Formació Missionera.** 10 h. Organitza

Delegació de missions del bisbat de Lleida. Acadèmia Mariana.

■ **Curar ferides, refer l'autoestima, per Eduard Fonts.**

Del 18 al 20 de gener. Cova de Sant Ignasi. Manresa.

■ **Exercicis Espirituals a la vida quotidiana amb David Guindulain.**

Curs 2018-2019. Del 18 al 20 de gener. Cova de Sant Ignasi. Manresa.

■ **Presentació dels dos nous llibres de Svami Satyananda.**

18 h. Organitza Advaitavidya. Espai tranquil Barbany.

Granollers.

Dissabte 19 de gener

■ **Recés a Sant Martí del Montnegre.** Del 19 al 20 de gener. Organitza Caputxins

de Catalunya. Sant Martí del Montnegre. Sant Celoni.

■ **L'hinduisme, per Swami Satyananda Saraswati.**

De 10 a 19 h. Organitza Laia Sadurní i Pilar Mariné. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.

■ **Visita a l'exposició 'L'equilibri possible', per Bernat Puigdollers.**

12 h. Museu de Montserrat.

■ **No més CIEs.** 18 h. Organitza Migra Studium. Barcelona.

■ **Festa de Sant Ildefons.** De 19 a 21 h. Parròquia de Sant Ildefons.

Barcelona.

Diumenge 20 de gener

■ **Recés amb Mn. Fernando Maristany.** De 10 a 17:30. Casa d'Espiritualitat Betània. Cornellà de Llobregat.

■ **Jornada Mundial de la Pau - Trobada interreligiosa.** 11:30 h.

Organitza Justícia i Pau del Maresme, Comunitat Islàmica de Mataró Alouahda, grup de Pregària per la Pau, Església de Jesucristo de los Santos de los Días, Associació Hidayá. Racó de la Pau. Mataró.

■ **El monestir de Pedralbes.**

Història i art. 11:30 h. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Barcelona.

■ **Visita guiada a tres temples.**

12 h. Museu d'Arqueologia - Monestir de Sant Pere Gallugants. Girona.

■ **Schola Gregoriana de Catalunya i Grup d'Adil Amrani.**

18 h. Organitza Revista Ciutat Nova. Parròquia del

Patriarca Abraham. Barcelona.

■ **Concert del Cor Aula Alumni.** 18 h. Església de Sant Gaietà - P. Teatins. Barcelona.

■ **Concert benèfic de Falsterbo, amb Montse Domènech, Jordi Marquillas, Eduard Estivill, Albert Guitart.**

De 19 a 20:30 h. Organitza Mans Unides. Club de Tennis Barcino. Barcelona.

La frase #SUMMEM de la setmana

10:01 · 09 gen. 19 · Hootsuite Inc.

Els claretians més joves de Catalunya, País Basc, França i Itàlia, reunits a Barcelona per compartir les bases de la nova província.

13:40 · 28 des. 18 · Twitter for Android

.@Pontifex: "L'amor no tolera la indiferència, l'amor és compassiu. L'amor és posar el cor en joc pels altres" #SantaMarta

18:49 · 08 gen. 19 · Twitter for iPhone

Comencem l'any de manera intensa. Equips directius i de #comunicació de les escoles #maristes formant-se en #màrqueting educatiu amb @PButterini d'@EIMconsultores. Fent xarxa i il·lusionant-nos amb el futur!

10:33 · 09 gen. 19 · Twitter Web Client

Els colors de la llum! Us deixem una selecció dels captivadors vitralls realitzats per Joan Vila-Grau a la #SagradaFamilia.

19:28 · 10 gen. 19 · Twitter Web Client

Our books on the top :) of the Vatican in @Alba_Sabate's hands @uramonllull @BlanquernaFCRI @UNIMISTICA @romjosep

14:54 · 10 gen. 19 · Twitter for iPhone

"Es imprescindible un adecuado acompañamiento espiritual y religioso para dar una buena atención", Hno. Santiago Ruíz. Superior en Sant Joan de Déu Terres de Lleida

Tradueix el tuit

13:20 · 10 gen. 19 · Hootsuite Inc.

Parlem de participació en las celebracions litúrgiques en el número de gener-febrer #tempsdedurantlany #litúrgia. Aquí teniu l'editorial de #Galilea153CPL galilea153.cpl.es/lloanca-amen

#RectorURL: "Acostumo a dir que el millor que podem fer les universitats és formar bones persones. El futur de la nostra societat està a les mans de les noves generacions. Si volem un món millor, hem d'invertir en educació. També, per eradicar la xacra de la violència de gènere".

Dones i 6 més

14:09 · 10 gen. 19 · Twitter Web Client

Resum en paper de la setmana. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió.

Director: Jordi Llisterra i Boix.

Patronat: Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

Redacció: Joan B. Galí, Laura Mor Iriarte i Glòria Barrete Vélez.

Consell de Redacció: Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Alba Sabaté.

Adreça: Carrer dels Lledó 11, 08002 de Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

